

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0015 van 30 maart 2010
in de zaak 2009/0007/SA/2/0085

In zake: de **stad DENDERMONDE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat Van KEYMEULEN, bestuurssecretaris

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 13 oktober 2009 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 17 september 2009. Het besluit van de deputatie willigde het beroep in van ■■■■■ en ■■■■■ ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde van 22 juni 2009 waarbij aan de aanvragers de vergunning werd geweigerd tot verkaveling van gronden in 4 loten voor open bebouwing, gelegen te 9200 Mespelare, Dendermonde, ■■■■■, ten kadaster gekend onder ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 maart 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Erika RENTMEESTERS die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Ter zitting van 16 maart 2010 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de zitting van 23 maart 2010 teneinde de tussenkomende partij toe te laten een attest te bezorgen met betrekking tot de al dan niet onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning.

Ter zitting van 23 maart 2010 verscheen geen der partijen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Advocaat Wim DE CUYPER vraagt met een op 10 februari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen namens [REDACTED], begunstigde van de bestreden beslissing.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 februari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 december 2009 wordt onder meer door de tussenkomende partij, één der begunstigten van de bestreden beslissing, een aanvraag ingediend strekkende tot het bekomen van een verkavelingsvergunning om de grond op te delen in vier loten, elk lot bestemd voor het oprichten van een vrijstaande eengezinswoning.

Loten 1 en 2 bevinden zich vooraan de straat, van de straatzijde afgesloten door een perceel A terwijl de loten 3 en 4 toegankelijk worden gemaakt door een eigen private toegangsweg.

Het perceel A wordt bestemd om in te lijven bij het openbaar domein. De loten 1 en 2 nemen toegang via dit nieuwe openbaar domein.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan Dendermonde zijn de percelen gelegen in een woongebied met landelijk karakter.

De betreffende percelen zijn niet gelegen binnen de grenzen van een bijzonder plan van aanleg, noch binnen de grenzen van een goedgekeurde niet vervallen verkavelingsvergunning.

De betreffende percelen zijn evenwel gelegen binnen het gezichtsveld van drie beschermde monumenten.

De verzoekende partij weigerde in zitting van 22 juni 2009 de gevraagde verkaveling op grond van een negatief advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Ingaande op het beroep ingesteld door de tussenkomende partij verleende de deputatie bij beslissing van 17 september 2009 de verkavelingsvergunning met volgende voorwaarden:

“ ...

De verkavelingsvergunning kan verleend worden volgens de ingediende bundel onder volgende aanvullende en/of wijzigende voorwaarden:

- *de nevenbestemming voor een vrij beroep dient geschrapt te worden voor de loten 3 en 4;*
- *de voorwaarden vermeld in de adviezen van de dienst Kadaster van de stad Dendermonde uitgebracht op 16 januari 2009, door de dienst Wegen en Waterlopen van de stad Dendermonde uitgebracht op 13 maart 2009, van de Gewestelijk Vrijwillige Brandweerdienst Dendermonde uitgebracht op 18 januari 2009 en van TMVW uitgebracht op 12 januari 2009, dienen strikt gevolgd te worden;*
- *voorafgaandelijk is een archeologisch onderzoek van de site gewenst, gelet op de ligging van het terrein naast de kerk en omliggende kerkhofmuur, midden de dorpskern van Mespelare.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid van de vordering: algemeen

De vordering van de verzoekende partij is ongelukkig geformuleerd.

Zij omschrijft haar vordering als volgt:

“In de zitting van 5 oktober 2009 heeft het college van burgemeester en schepenen beslist om een verzoek tot schorsing in te dienen bij de Raad voor vergunningsbetwistingen en m.a.w. beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie om onderstaande redenen:....”

De tussenkomende partij beschouwt deze vordering enkel als een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De verwerende partij aanziet de vordering als een vordering tot schorsing en tot nietigverklaring.

De Raad spreekt zich als administratief rechtscollege o.a. uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning (artikel 4.8.1 VCRO). Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

Niettegenstaande de vordering van de verzoekende partij weliswaar wat ongelukkig geformuleerd is, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, naast een verzoek tot schorsing, ook beroep aantekent tegen de bestreden beslissing en met dit beroep dus automatisch ook de vernietiging van de bestreden beslissing vordert.

De bij aangetekende brief van 13 oktober 2009 ingestelde vordering is dan ook ontvankelijk wat het voorwerp ervan betreft.

B. Ontvankelijkheid van de vordering *ratione temporis*

De bestreden beslissing werd bij aangetekende brief van 22 september 2009 betekend aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft haar beroep ingediend bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2009. Het beroep is derhalve tijdig ingesteld.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter zitting van 16 maart 2010 verklaarde de raadsman van de tussenkomende partij dat de bestreden vergunning voorlopig niet zou worden uitgevoerd en dit tot wanneer de Raad zou geoordeeld hebben over de vordering tot vernietiging van de bestreden vergunning.

De behandeling van de zaak werd verdaagd naar de zitting van 23 maart 2010 teneinde de tussenkomende partij de mogelijkheid te geven een attest voor te leggen met betrekking tot de al dan niet onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aan haar toegekende stedenbouwkundige vergunning.

Ter zitting van 23 maart 2010 nam de Raad kennis van het schrijven van de raadsman van de tussenkomende partij in datum van 18 maart 2010 waarin het volgende werd gesteld:

“ ...
In bijlage zend ik u 2 verklaringen van de vergunninghouders die onder voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning bevestigen dat zij bereid zijn om een arrest in de procedure tot nietigverklaring af te wachten.
... ”

Het bijgevoegde attest op naam van de tussenkomende partij stelt het volgende:

“ ...
- *onder voorbehoud van alle recht en zonder enige nadelige erkenning, zal ik vrijwillig geen uitvoering geven aan de vergunning, verkregen bij besluit van de Deputatie dd. 17/09/2010 tot het verkavelen van een perceel grond in 4 loten voor open bebouwing gelegen te en in het bijzonder niet overgaan tot verkoop, verhuur van meer dan 9 jaar, of tot het vestigen van een recht van erfpacht of opstal*

- *dit uiterlijk tot de datum van uitspraak door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de procedure tot nietigverklaring.*

...

Uit de afwezigheid van de verzoekende partij ter zitting van 16 maart 2010 en uit het ongelukkig geformuleerd verzoekschrift kan afgeleid worden dat zij in die omstandigheid niet aandringt op een uitspraak omtrent de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomen partij, zijnde de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 maart 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Jan VANHEULE, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Jan VANHEULE

Hilde LIEVENS